

3. V pile zakřikl kdosi:

pust' trochu vody!

6. Mladá žena přikazuje:

ale přidejte hned!

7. Žena volá příkazem dcerku:

Káčo, sem pod' — pod'!

Ostré, náhlé vzepjetí mysli v příkazu hraničí svými drobnými tvary na výbuchy vášně, ve kterých není rozmyslu, není uvažování slov. Vysype se celý roj slov nápadně zdrobnělých tvarů. Více uvažuje hrozba.

1. Kluk, jinak nepatrný, asi čtyřletý, bojovně a hrozivě k druhému se staví:

— a ty mě budeš bít?

2. Jiný vyrostlejší kluk doráží na druhého:

Co já su, co já su, co já su?

3. První kluk zuřivě:

Za-ho-díš ten kameň!

Druhý na to:

Náč?

Otec vozka jemuž syna zavraždili, s kleslou myslí vykládá:

— žena ro-ža-la —

pohlédl na mrtvého — »ty pr-sa — «